

21/2012
(330)

Засновник –
Верховна Рада України

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО

Редакційна колегія:

Віктор КОРНІЮК,
Лариса СЕВЕРЕНЧУК, Юрій АРТЕМЕНКО,
Олександр БАНДУРКА, Іван БОКІЙ,
Степан ГАВРИШ, Віктор ГРАБ,
Юлій ЮФФЕ, Віктор КИРИЛЛОВ,
Олександр КОПИЛЕНКО, Анатолій МАТВІЄНКО,
Павло МАТВІЄНКО, Анатолій МАЦЮК,
Микола МЕЛЬНИК, Борис ОЛІЙНИК,
Сергій ПРАВДЕНКО, Анатолій СЕЛІВАНОВ,
Лесь (Леонід) ТАНОК, Віктор ТАРАН (Терен)

Головний редактор
Світлана ПИСАРЕНКО – 235-81-55

Приміальня:

Любов САЛЮК – 235-79-58

Заступник головного редактора

Віктор КОРНІЮК – 272-46-30

Відповідальний секретар

Лариса СЕВЕРЕНЧУК – 235-79-53

Головний бухгалтер Ірина КИСЛЬ,

Жанна СИМОНЕНКО – 235-79-58

Відділ з висвітлення питань

парламентської діяльності:

Микола БІЛОКОПИТОВ – 235-79-55,

Олексій СИЩУК – 235-79-52,

Юлія ЦИРФА – 235-79-55

Відділ соціально-економічної політики

та правового забезпечення:

Завідувач Олександр МАЛІЄНКО – 235-81-56

Відділ гуманітарної політики:

Завідувач Ольга КЛЕЙМЕНОВА – 235-79-52,

Людія ПУЗИКОВА, Лариса МАРЧУК,

Микола СЛАВИНСЬКИЙ, Євген ТИЩУК

Літературні редактори: Олена ЧОПОВСЬКА,

Валентина НЕСЛУЖЕНКО – 235-79-60,

Наталка СЕМІВОЛОС – 235-79-53

Реклама та передплата:

Віра ПРАВИНА – 272-46-23,

Сергій ДУБРОВІН – 234-68-30

Дизайн – Ольга ПРОКОПЧУК – 235-81-56

Верстка – Анна СЕРДЕЧНА – 235-81-56,

Сергій УСЕНКО, Наталія КУТНЯК – 235-79-60

Підтримка сайта –

Євген СИНЕЛЬНИКОВ – 235-81-56,

Олексій ЛОЗИНСЬКИЙ, Діана ТОКОВЕНКО

04053, Київ-53,

пров. Несторівський, 4

E-mail: mail@viche.info

E-mail: viche@rada.gov.ua

www.viche.info

Підготовку та випуск у світ журналу «Віче»

за дорученням засновника здійснює редакція.

© Віче, 2012.

Свідчення про державну реєстрацію друкованого

засобу масової інформації КВ № 570 від 05.04.1994.

Редакція не завжди поділяє позицію авторів.

І залишає за собою право на редагування,

опублікування наданих авторами творів та сплату

авторського гонорару. Рукописи не рецензуються

і не повертаються.

При передруку посилання на «Віче» обов'язкове.

Відповідальність за зміст і достовірність

реklamних оголошень несуть рекламодавці.

«R» – матеріали, які друкуються на правах реклами

Підписано до друку 7.11.2012.

Формат 64x90/8.

Папір крейдований.

Друк офсетний.

Ум. друк. арк. 9,3.

Зам. № 992. Тираж 3000 прим.

Ціна договірна.

Набрано і зверстано на комп'ютерному

комплексі редакції журналу «Віче».

Надруковано з готового оригінал-макета

у ТОВ «Ай-Прінт»

03680, м. Київ, вул. Сім'ї Сосніних, 3

Свідчення про державну реєстрацію

№ 253670 від 05.05.2011 р.

Журнал «Віче» читають у Верховній Раді та її комітетах, адміністрації Президента України, Кабінеті Міністрів України, Держтелерадіо. Він також надходить до бібліотек Конгресу США та Ради Європи, до Книжкової палати України, Національної бібліотеки України імені В. Вернадського, Національної парламентської, Державної науково-технічної, Державної бібліотеки для юнацтва, Державної науково-педагогічної, Центральної імені М. Островського.

Передплатний індекс – 74254.

Мистецтво

«La Viva Vita» –

хвала життю!

У Національному музеї Тараса Шевченка в Києві відбулася персональна виставка робіт відомого українського художника Миколи Кононенка (4–22 жовтня).

Гретта МАРАХОВСЬКА

Як можна описати гармонію життя – кольором, звуком, емоцією? З'ясується, якщо поєднати ці три компоненти, змішати їх зі щирістю, любов'ю, радістю та внутрішнім мистецьким натхненням і Божою іскрою, вийде справжнє, невідоме Життя з великої літери. Таким життєствердним началом сповне не кожне полотно Миколи Івановича Кононенка. Звідси й назва виставки – «La Viva Vita», що в перекладі з латинської означає «хай живе життя!».

Тематична й жанрова різноманітність у творчому доробку митця надзвичайно велика: від камерних творів до монументальних полотен. Але кожна робота – то цілий макрокосмос зі своєю структурою та серцебиттям.

Сюжети всіх робіт складні у своїй простоті: це польові квіти, що їх вітер весняний колише; це кошик із достиглими яблуками, залишений коло побіленої селянської хати, на стіні якої граються в забавки сонячні зайчики; це маленький хлопчик, який мчить степом на коні з учорашнього дитинства у сьогоденню юність і завтрашню зрілість. І кожна лінія живе, дихає, пульсує. Це не просто статичне зображення квітів, фруктів, степу, річки, неба – все рухається і гостинно запрошує тебе розчинитися в його просторах, ковтнути прохолодної цілющої води, вдихнути аромат щойно розквітлого бузку. Мабути, палітра майстра містить не тільки звичайні фарби, а й чарівні, виготовлені та принесені Музою з містичного Парнасу.

З 1985 року Микола Іванович – член Національної спілки художників України. Проте вперше твори художника експонувалися 1973 року на Всеукраїнській республіканській виставці, присвяченій Дню Перемоги. Тож більш як півстоліття Микола Іванович «поліг своєї витонченої душі», радість кожної хвилини життя переносить на полотна й дарує частинку свого мистецького єства людям. Безперечно, він є одним із найвидатніших українських художників сьогодення. Його творчість – це надбання нашої країни. Не випадково цього року на честь святкування Дня Києва майстер пензля отримав мистецьку премію «Київ» імені Сергія Шишка.

Микола Кононенко, його дружина та донька – триада гармонії життя, любові та мистецтва. Адже дві найчарівніші його жінки – теж художники. Така сім'я є справжнім дарунком від Бога, вона рухається в одному напрямі, дихає одним творчим повітрям, досягає спільної мети.

Стихія майстра – це плер – живописна техніка зображення предметів при денному світлі й у природних умовах. Звідси пояснення натурфілософичності, притаманної його пейзажам та натюрмортам. Найулюбленіше місце митця – заспоївський край, тому майже всі представлені на виставці роботи (а їх понад шістдесят!) створені на лоні природи Яготинського району.

Микола Іванович каже, що художник – це не професія, а сенс, стиль життя. Треба знаходити радість у своїй творчості, тоді ця радість помножиться в сотні разів і наповнить тебе силою. У тунелі, в якому перебуває людина, немає світла. Світло випромінює вона сама, розмірковує художник. Треба тільки навчитися цього й дарувати іншим. А Микола Іванович Кононенко – це, безперечно, людина і Божим світлом.

